

Telve

Volume 3, Issue 16

Special days in May:

- May 10, Mothers-Day
- May 19th, Commemoration of Ataturk, Youth and Sports Day

Inside this issue:

Pandemik Paniği	2
Karagoz ve Hacivat 23 Nisan da "Sick Kids Hospital" daydi	3
Good Old Hockey Game	3, 4
Bebeklerin Ulusu Yok	5
Ataol Behramoglu ile Siir Gecesi	5
Yıldız Gözlemcisi	6, 7, 8
Asumanca Lezzetler	9
Evlerimizi Yeniliyoruz	10, 11
Derneklerimizi / Örgütlerimizi Tanıyalım : Council of Turkish Canadians (CTC)	11, 12, 13
Suyun Mucizesi	13

Pandemik Paniği

Dr. Mustafa Koç*, Ryerson Üniversitesi, Sosyoloji Bölümü

Korkularla dolu bir dünyada yaşıyoruz adeta. AIDS, SARS, kuş gribi, ebola, Batı Nil Virüsü, deli dana, şap (foot and mouth disease) hemen aklıma gelenler arasında.

Her bir hastalık bizi türlü haşerattan, hayvanlardan ve diğer insanlardan korkar hale getirdi. Bu korkulara en son eklenen de domuz gribi. Korku, rasyonel olduğunda insanlığın varlığını sürdürmesi için gerekli bir savunma mekanizması. Aşırıya kaçtığında da insanda yaşam sevinci bırakmayan, herşeyden ve herkesden şüpheye iten paranoyak bir ruh hali. Korku, aynı zamanda kitlelerin yönlendirilmesinde de etkin bir unsur. Politikacılar, iletişim uzmanları, reklamcılar korkunun önemini çok iyi biliyorlar. Sadece nefes kokusu ve ter kokmaktan korktuğumuz için harcadığımız paraları düşünürsek korkunun ne denli etkin olduğunu anlayabiliriz. Korku, zaman zaman insanların dikkatini bir konudan başka bir konuya yöneltmekte de etkin oluyor. Basın tüm dikkatimizi domuz gribine çekerken, acaba neler dikkatimizden kaçıyor diye düşündünüz mü? Bazen korku bizi sürü haline getirip fazla düşün-

meden diğerlerini takip etmeye yöneliyor, bazen de tüm toplumsal değerleri unutan egoist bireyler haline getirebiliyor. Sıklıkla da korkuya tepki korku kaynağının tümüyle reddedilmesine yol açıyor; başını kuma gömen deve kuşu örneği. Eminim hepimizin yaşamında vardır sigara ve kolesterolün hiç bir zararı olmadığını tartışmaya hazır, kalp krizinden sonra bile sigara içmeye devam eden yakınlarımız. Domuz gribi haberlerinin ardından "bize birşeycik olmaz," "domuz yiyenler düşünsün" diyenlere ne buyrulur? İnternet ortamında neye inanıp neye inanmayacağımızı şaşırılmış bir haldeyiz. Cehalet kadar, bilgi fazlası veya bilgi kirliliği de kafa karışıklığına yol açıyor. Örneğin, domuz gribinin domuz etinden geçtiğini düşünmek bu yanlışlardan biri. Hayvan kaynaklı da olsa, insandan

insana geçen diğer influenza türleri gibi, tıbbi adıyla influenza A(H1N1) de, öksürme ve hapşırma ile ortama saçılan damlacıklar yoluyla veya nadiren virüsle temas etmiş el ve diğer nesnelere ile insandan insana bulaşıyor. Elbette, korkunun ecele faydası yok, korkuyla yaşamının da. Ama toplumsal uyarıları dikkatle değerlendirip gerekli önlemleri almakta da yarar var.

Tüm tıbbi ilerlemelere rağmen, içinde yaşadığımız kentsel ve küresel dünya ortamı dünya çapında salgın hastalıkları bir anlamda kaçınılmaz hale getiriyor. Turizm veya iş amacı ile dünyanın dört bucağından her gün yüz binlerce insanın kıtalar arası seyahat ettiği, dünyanın dört yanından gelen gıda ürünlerinin küresel mutfaklarda tüketildiği bir ortamda, salgın risklerinin artması normal. Toplum sağlığı uzmanları sürekli olası salgınlara karşı hazırlık yaparken bizleri de zaman zaman uyarıyorlar. 2005-2006 yıllarında kuş gribi endişesi milyarlarca dolar harcayarak, milyonlarca kanatlı hayvanın itlafı ile atlatıldı.

Bu ortamda, kısa vadede kendimizi bilgilendirmek, ve gerekli toplum sağlığı ve hijyen kurallarını takip etmek dışında yapabileceğimiz pek bir şey yok gibi. Sağlıklı beslen-

Telve

Pandemik Paniği

Dr. Mustafa Koç

“Uzun vadede ise, sorgulamamız gereken, bu hastalıkların kaynağında yatan toplumsal sorunlar olmalı.”

mek, spor yapmak, kötü alışkanlıklardan uzak durmak sağlıklı bir vücut ve savunma mekanizması için önemli. Sıcak su ve sabunla el yıkamak, veya bunun mümkün olmadığı koşullarda alkol esaslı temizleyici ajanlarla el temizlemek, hapşırırken elimizi ağızımızın ve burnumuzu önünde tutmak, belkide toplum sağlığı uzmanlarının bize hatırlatabileceği en önemli uyarılar. Bir de kendimizi iyi hissetmiyorsak evde istirahat etmek hem kendi sağlığımız, hem de toplum sağlığı açısından çok önemli. Riskin daha fazla olduğu kişiler ve durumlarda maske kullanılmasında bu genel önlemler arasında. Bu fırsatla sevdiğiniz sigarayı bırakmaya, çocuklarınızı daha sık el yıkamaya, ellerini ağızlarına götürmemeye de ikna edebilirsiniz, bu musibetten yanınıza bir de kâr kalır.

İnfluenzanın semptomları arasında soğuk algınlığı veya grip diye adlandırdığımız genel rahatsızlıklar var. Bunlar ateş, halsizlik, baş ağrısı, kas ağrısı, mide bulantısı, kusma, ishal, boğaz ağrısı, öksürük ve üşüme hissi. Biraz evhamlılarımızın hemen her gün hissedebileceği arazlar bunlar. O yüzden evhamlı olmadan temkinli olmak dikkat edilmesi gereken bir husus.

Tüm acil durumlar için önerilen üç günlük gıda ve su stoğu gereğini, bir zamanlar pirinç ve şeker kuyruklarında bekleyenlerimize anlatmaya gerek yok. Ama buzdolabında meyve suyu, süt ve bir takım soslardan fazlasını tutmayan genç arkadaşlara her zaman tedarikli olmakta yarar olduğunu hatırlatmak gerek. [http://

www.umext.maine.edu/onlinepubs/HTMpubs/9006.htm]. Bu konularda dah fazla bilgi sahibi olmak isteyenler Toronto Belediyesi' nin Office of Emergency Management (OEM) sitesine bakabilirler. <http://www.toronto.ca/wes/techservices/oem/index.htm>

Uzun vadede ise, sorgulamamız gereken, bu hastalıkların kaynağında yatan toplumsal sorunlar olmalı. Meksika'da hastalığın çıktığı Veracruz'daki La Gloria kasabasında domuz çiftliği yılda 950 bin domuz besleyen, günde 2300 hayvanı kesime hazırlayan dev bir fabrika, adeta. Agroindustrias Unidas de Mexico ve ABD et sektörünün devlerinden Smithfields'den oluşan bir iş ortaklığı bu. Kasabaya giden gazeteciler, şehri kuşatan içi dışkı ve idrar dolu göletlerden (lagoons), genzi yakan, nefes almayı zor kılan iğrenç koku dan bahsediyorlar. Daha sağlıklı ve sürdürülebilir tarım ve gıda sistemi nasıl mümkün olur, bunu yapmak için neler gerekir diye sormazsak, pandemik endişelerinden kurtulmamız mümkün değil. Mexico City gibi 22 milyon insanı bir arada barındıran, iş olanaklarının, alt yapının olmadığı, sefaletin diz boyu olduğu ortamlar, insan sağlığını şirket kârı kadar düşünmeyen idareciler bu hastalıkların kaynağında insan faktörleri. Toronto'da “Toronto Food Policy Council,” “FoodShare,” “STOP Community Food Centre” ve Kanada çapında faaliyet gösteren “Food Secure Canada” adil, sağlıklı, ve sürdürülebilir bir tarım ve gıda sistemi için çalışan kuruluşlar arasında. Bu konuda hapşırırken

elini ağızının önüne koymaktan öte birşeyler yapmak isteyenlerimizin dikkatine!

Paniğin pandemiğe yararı yok. O yüzden her günümüzü sağlıklı yaşamaya çalışıp, olası acil durumlar için de uyanık olmak en akıllıcası. Sağlıkla kalın,

*Doçent Dr. Mustafa Koç Ryerson Üniversitesi Sosyoloji ve Immigration and Settlement Studies bölümlerinde öğretim üyesi. Centre for Studies in Food Security, Food Secure Canada, ve Canadian Association for Food Studies'in başkanlıklarında bulunan Mustafa Koç'un Dünya Gıda dergisinde de aylık yazıları çıkıyor.

Karagöz ve Hacivat 23 Nisan da “Sick Kids Hospital” daydı

23 Nisan Kutlamaları çerçevesinde Turkish Society of Canada ve Canadian Turkish Film Society bu kez Kanada’li minikler için bir etkinlik düzenlediler.

27 Nisan 2009 Pazartesi günü ortak gerçekleştirilen bu etkinlikte, geleneksel Türk gölge tiyatrosu Karagöz ve Hacivat Toronto Sick Kids Hastanesi’ndeki çocuklarla buluştu.

Etkinlikte kısa bir sunumun ardından, Türk Mizah kültürünün en eski iki karakteri Karagöz ve Hacivat’ın geleneksel atışmaları ve sakalaşmaları ile günümüzün önde gelen değerlerinden biri olan "çevreyi koruma bilinci" birleştirerek hazırlanan Dünya Günü (Earth Day) ile ilgili oyun İngilizce olarak sergilendi.

Oyunun ardından çocuklar,

gönüllüler eşliğinde kendi Karagöz ve Hacivat tasvirlerini yapıp hayal perdesinde oynattılar. Aynı

Birol Uzunmehmetoğlu ve Erdem Denizkuşu gölge oyunu çalışmaları sırasında

zamanda tüm program hastanenin kapalı devre televizyon sistemi ile odalardaki diğer çocuklara da ulaştırıldı. Ayrıca etkinliğe katılmayan diğer çocuklara birleştirmeleri için Karagöz ve Hacivat figürleri ve bu gösteri sanatının tarihçesi ile ilgili bilgiler gönderildi.

Sahnenin etrafından ayrılmak istemeyen çocukların bütün program-

dan büyük keyif aldıkları gözlerden kaçmadı.

Bu programı gerçekleştiren Turkish Society of Canada ve Canadian Turkish Film Society’ne teşekkür eden hastane görevlileri, bu etkinliğin hem çok değişik, hem de çok eğlendirici olduğunu belirttiler ve mutlaka tekrarlanmasını özellikle istediler. Her iki derneğin yetkilileri de amaçlarının hem 23 Nisan Çocuk Gününü Kanadalı çocuklarla kutlamak hem de geleneksel Türk sanatını Kanada’lılara tanıtmak olduğunu bildirdiler.

Etkinliğin sonunda, Turkish Society of Canada Yönetimi Sayın Evnur Taran’ın eseri olan The World of Karagöz adlı kitabı Hastahane Kütüphanesine hediye etti.

Karagöz ve Hacivat

Good Old Hockey Game *

Erdem Denizkuşu,

NHL’de Play-Off serileri son hızla devam ederken, Minikler ve Yıldızlar kategorisi diyebileceğimiz “Minor Hockey” liglerinde sezon birçok yerde sona erdi. Şimdi yalnızca çeşitli turnuvalar ve kısa hazırlık amaçlı yaz liglerinde maçlar yapılıyor. Havaların giderek ısındığı ve yaza hazırlandığımız bugünlerde bu hokey konusu nereden çıktı diyebilirsiniz. Ama çocuğunuzun önümüzdeki yıl hokey oynamasını düşünüyorsanız, Mayıs ve Haziran ayları belki de en önemli aylar.

Birçok “Minor” hokey organizas-

yonu kayıtlara Mayıs ayında başlıyor ve yaz boyunca sürdürüyor. Ancak , zaman ilerledikçe bu organizasyonlarda yer bulmak giderek zorlaşabiliyor. Bu nedenle eğer çocuğunuz hokey oynamayı düşünüyorsa çevrenizdeki organizasyonları araştırmak için en iyi zamandınız demektir. Kanada’lılar hepimizin bildiği gibi hokeye – buz hokeyi bile demiyorlar – ayrı bir gözle bakıyorlar. Bunu özellikle minikler kategorisindeki organizasyonların ciddiyetinden de anlamak olası. Her ne kadar “First Goal is Having Fun” dense de, her anne babanın

gönlünde çocuklarının bir gün eskilerden Bobby Orr yada Wayne Gretzky; yenilerden Sidney Crosby yada Alexandr Ovechkin; benim gibi kaleci bir oğlunuz varsa da Patrick Roy yada Roberto Luongo olmasını hayal ettiklerini anlayabilirsiniz. Belki de Kanada’lıların domine ettiği tek profesyonel spor dalı olduğu için, bütün aileler bu ise dört elle sarılıyorlar.

Aslında hem çocuklar için hem de büyükler için işi eğlenceli hale getiren biraz da bu düzenli organizasyonlar. Minikler organizasyonlarında genellikle her hafta

Derin Denizkuşu

Telve

Good Old Hockey Game *

“Hokey konusundaki diğer yaygın kanı da pahalı bir spor olduğu yönünde. “

sonu bir maç, bir antrenman düzeni Eylül- Mart ayları arasında sürüyor. Maçlar değişik arenalarda, hakemlerle oynanıyor. Skorbordlar çalışıyor, istatistikler tutuluyor, hatta maç sırasında gol ve penaltılar anons ediliyor. İşin en güzel tarafı, 4 yaş ile 15 yaş arasında hiç hokey bilmeyenler için de uygun ligler olduğu gibi, her değişik seviyede farklı liglerde maçlar oynanıyor. Her hafta değişik arenalara taşınıyor, maç sırasında tezahürat yapılıyor; maç sonrası ise getirilen snackler yeniyor. Anne ve babalar için zor tarafı, şansınıza göre Pazar sabahı antrenmanları. Bazıları sabah saat 6.30 yada 7.00'de olabiliyor, kış sabahları için büyük eğlence !

Bizim gibi hokeye uzak kültürlerden gelenlerin ilk tepkisi, hokeyin sert spor olduğu bu nedenle güzel olmadığını yönünde. Hokeyin sert spor olduğu doğru, ancak özellikle minikler kategorilerinde mücadele tabii ki profesyonel liglerle karşılaştırılacak durumda değil. Ayrıca birçok ligde en sert hareketlerden biri olan “body check” vücut kontaklarına izin verilmiyor. Yine de buzun üstünde hızla kayıp, dengede kalmak ve bir yandan da paki kontrol etmek oldukça güç ve zaman zaman istenmeyen sonuçlar yaşanabiliyor. Ama bütün oyuncular ciddi korumalı olarak sahaya çıkıyorlar ve düşseler de hemen ayağa kalkıp oyuna devam edebiliyorlar. Bununla birlikte bizim de başımıza geldiği gibi ters düşüp buzda bir yerlerini kıranlara da rastlanıyor. Herşeye rağmen özellikle minikler liglerinde de sakatlanma olasılığının bizim bildiğimiz

futboldan (soccer) daha fazla olmadığını inanıyorum.

Oyun gerçek anlamda son derece hızlı bir o kadar da fiziksel mücadele içinde olduğu için bence seyretmesi en güzel sporlardan biri. Bunu hayatında buza çıkmamış, ama futbol, basketbol, voleybol gibi sporlarla uğraşmış ve seyretmiş bir kişi olarak rahatlıkla söyleyebilirim. Tabii ki kuralları öğrenene ve paki izleyebilecek hale gelene kadar biraz zaman geçiyor.

Hokey konusundaki diğer yaygın kanı da pahalı bir spor olduğu yönünde. Bu ligler için kayıt ücretleri yaklaşık \$350 – 400 civarında. Ekipmanın da yaklaşık \$400-500 civarında olduğu söylenebilir. Ama ekipman konusunda muazzam bir ikinci el piyasa var, çocuklar hızlı büyüdüğü için gerek klüplerde, spor mağazalarında yada internette ikinci el hokey malzemesi bulmak mümkün.

Eğer önümüzdeki sezon için hokey planınız varsa, aşağıdaki linker işinize yarayabilir. Ayrıca adresinize en yakın arenaya gidip bilgi de alabilirsiniz.

Mississauga İçin: http://www.hockey.on.ca/MHL/html/mhl_info/areaassoc/home.html

Greater Toronto İçin: <http://www.gthlcanada.com/index.html>

North York İçin: <http://nyhl.on.ca/>

Ayrıca bu sitelerdeki linklerden diğer bilgilere de ulaşabilirsiniz.

Güzel bir yaz ve hokey sezonu dileğiyle.

* "Stompin' Tom" Connors'un

“Hockey Song” olarak da bilinen sarkisini <http://www.youtube.com/watch?v=PjNlLrLi8ek&feature=related> adresinde görüntüler eşliğinde dinleyebilirsiniz.

Bebeklerin Ulusu Yok

İlk kez yurdumdan uzakta yaşadım bu duyguyu
Bebeklerin ulusu yok
Başlarını tutuşları aynı
Bakarken gözlerinde aynı merak
Ağlarken aynı seslerin tonu

Bebekler çiçeği insanlığımızın
Güllerin en hası, en goncası
Sarışın bir ışık parçası kimi
Kimi kapkara üzüm tanesi

Babalar çıkarmayın onları akıldan
Analar koruyun bebeklerinizi
Susturun susturun söyletmeyin
Savaştan yıkımdan söz ederse biri

Bırakalım sevdıyla büyüsünler
Serpilip gelişsinler fidan gibi
Senin benim hiç kimsenin değil
Bütün bir yeryüzünüdür onlar
Bütün insanlığın gözbebeği

İlk kez yurdumdan uzakta yaşadım bu duyguyu
Bebeklerin ulusu yok
Bebekler, çiçeği insanlığımızın
Ve geleceğimizin biricik umudu...

Ataol BEHRAMOĞLU

Ataol Behramoğlu ile Şiir Gecesi

Ünlü şairimiz, Sayın Ataol Behramoğlu konuşmacı ve konuk olarak katıldığı The First International Festival of Poetry of Resistance çerçevesinde Toronto' daydı.

Sayın Doçent Doktor Mustafa Koç'un girişimleriyle, Turkish Society of Canada olarak biz de Ataol Behramoğlu'nun bu ziyareti sırasında 27 Nisan, Pazartesi akşamı bir şiir gecesi düzenledik.

Yaklaşık 75 kişilik dinleyici grubunun katıldığı gece doyumsuz güzellikte geçti. Sayın şairimize, geceyi düzenleyenlere ve sevgili dinleyicilerimize teşekkür ederiz.

Ataol Behramoğlu, soldan besinci, dernek yöneticileri ile birlikte

Telve

Yıldız Gözlemcisi

Cihan Anamur

“Asıl adı David Thompson idi. 1770 ile 1856 yılları arasında yaşadı. Bir kürk tüccarı olarak bilindi ama daha çok haritacılıktan hoşlandı”

Onu pek kimse bilmez. Hele sonra gelenler, yakın zamanda bu büyük ülkeye girenler tanımazlar. O, bir zamanların en çalışkan ve tutkulu, bilinmeyen yerlerin insanı olan o, burada var olanlar tarafından da bilinmezdi, değerlendirilmezdi. Zaten hep öyledir. Verimli ve marifetli insanlar nedense hayatlarında zor günler geçirirler, tatsız bir ortamda yaşarlar, genellikle de fakirliğin pençesinde kıvranırlar. Onun için hayat genellikle böyle olmuştur. Açık alanlarda ve gece yarılarında sürekli olarak yıldızlara bakarak ilerlemek ve bilinmeyen yerlere gitmek, girmek ve dolaşmak; hele hiç kimsenin olmadığı yerlerde bulunmak sadece sıkıcı değil, aynı zamanda çok tehlikeliydi. O, işte bunları yaptı.

Bizlerin, yeni gelenlerin ve başka ülkelerin insanların genel özelliklerinden bir tanesi geldikleri yerleri hatırlamak ve kendi insanları ile birlikte olmaktır. Bu bir taraftan iyi ve köklerle olan teması sağlaması bakımından gereklidir ama diğer taraftan da yeni gelenler bir türlü içine girdikleri memleketin ve toplumun adamı olmazlar, kendi içlerinde kalırlar, kendi aralarında kendi yağlarıyla kavrulurlar. Onun için ülkelerin kendi geçmişlerini ve niteliklerini bilmek gerekir. Onun için bu toprakların üzerinde olanları öğrenmek gerekir.

Kanada gibi çok büyük ve irikıyım bir arazinin üzerinde kurulmuş olan konfederasyon, tarihinin de çok eski olmaması dolayısıyla böyle kültürel ve tarihi öğelere çok ihtiyaç duyar. Bu bilgiler ve olaylar, onun bir devlet, bir ülke,

içinde yaşayanların bir millet olmasını sağlar. Kanada tarihinin bir yerinde, batıda bulunan Prairie adı verilen toprakların keşfedilmesinde Yıldız Gözlemcisi'nin rolü o kadar büyüktür ki, bunu kimse kolaylıkla taktir edemez, bilemez. Bazen yeni gelenler onu hiç bilmedikleri gibi, burada doğmuş ve büyümüş olanlar da onu hiç tanımaz ama yine de hayatı ve adı, lâkabı sürekli olarak bu toprakların bilinmeyen yerlerinin, uzaktaki nehirlerinin üzerinde dolaşır, durur.

Asıl adı David Thompson idi. 1770 ile 1856 yılları arasında yaşadı. Bir kürk tüccarı olarak bilindi ama daha çok haritacılıktan hoşlandı, haritalar yaptı. Yerliler arasında Koo-Koo-Sint olarak isimlendirildi. Bu; Yıldız Gözlemcisi anlamına gelen bir isimlendirmeydi ve yaşamında 3,9 milyon kilometrekare bölgenin haritasını çıkarttı. Aslında Galli bir aileden geliyordu ve küçük yaşında babasını kaybettiği için zor günlerin içine hemen girmişti, zorluklara alışmıştı. Matematik ile ilgili bir okul bitirdi ve Navigasyon (yön bulma) üzerine çalışmalar yaptı. Bu onun ileride geleceği yeri belirlemiş oldu. Ondört yaşında Hudson's Bay Company'de çalışmaya başladı ve burada yedi sene boyunca stajyer olarak görev yaptı.

Önce Manitoba'ya gitti ve burada daha önce yapılmış olan haritalar üzerinde incelemeler yaptı. 1788 yılında bacağını kırdı ve ağır bir kırık yüzünden iki yıl dışarıda pek bir şey yapamadı ama bu seneler onun kendisini geliştirmesi, matematikte ilerlemesi için iyi ve

verimli seneler oldular.

Stajını bitirdiğinde, kendisine şirket tarafından verilecek olan kaliteli elbiselerin yerine arazi ölçmek için alet takımı verilmesini istedi. İlk olarak Athabasca Gölü'ne giden yolun haritasını çıkarttı. Onun bu konudaki yeteneğini gören firma, onu Haritacı kadrosuna 1794 yılında aldı ve istediği bir işte çalışmaya başlamış oldu. 1797 yılına kadar bu firmada çalıştı ve ayrıldığı sene North West Company'de Kürk Tüccarı ve Haritacı olarak işe başladı.

Bu firma David Thompson'un bugün Kanada olarak bildiğimiz arazinin haritasını çıkartma isteğine sıcak baktı ve onu bu yönde kullanmaya başladı. 1798'de şirket onu Lake Deer'a bir ticaret üssü kurmaya gönderdi. Buradan Kayalık Dağlara kadar gitti ve birkaç keşif gezisi yaptı. Sonra firma tarafından 49. paraleldeki Amerikan-Kanada sınırında çalışmalar yapmak için o gönderildi. Amerika ile İngiltere arasındaki sınır anlaşmazlıklarının çözülmesinde de görev aldı ve haritalama işleri yaptı.

1798'e gelindiğinde Kanada'nın doğu kısmında ve Superior Gölü'nün iki tarafında ve geniş bir arazi üzerinde Thompson önemli haritalama işlerine girdi. Bölgenin haritalanması bu dönemde belirli bir duruma gelmiş, belirli bir kaliteye yükselmiştir.

1804 yılında Thompson, yapmış olduğu özverili işlerin de katkısıyla, şirketin tam ortaklarından birisi oldu ve kürk ticaretini idare et-

Yıldız Gözlemcisi

meye başladı. Bu arada yine de zaman bulunca uzaklara giderek, haritalandırma çalışmaları yapıyordu. Bu duruma karşın 1806 yılında şirket onu Amerikalıların yapmış oldukları keşif gezilerine bir karşılık verebilmek amacıyla Pasifik Okyanusu'na bir yol bulması için batıya ve Kanada içlerine gönderdi. Böylelikle Pasifik kıyısından iç kesimlere ve ülkenin doğusuna mal sevkiyatı için bir yol tespit edilebilecekti. Aynı zamanda bu bölgedeki zengin topraklara ulaşmak mümkün olacaktı.

1806'daki Genel Kurul'dan sonra David Thompson, Kayalık Dağlarda bulunan Rocky Mountain House'a gitti. Columbia Nehri'ni izleyerek, Pasifik Okyanusu'na kadar gitmek için bir keşif gezisi düzenledi. 1807 yılında Kayalık Dağları aşarak, Columbia Nehri'nin havzasını haritalama çalışmaları yaptı. Kootenae House ve Saleesh House adı verilen ticaret noktalarının kurulması çalışmalarına yardım ederek, Kuzey Batı Şirketi'nin kürk ticaret alanını gelişmesini sağladı. O seneyi takip eden birkaç mevsim içerisinde bölgede ölçme ve haritalama çalışmalarına devam etti. Thompson kuzeybatı Montana, Idaho, Washington'da ve Batı Kanada'da yeni ticaret noktaları kurarak, bölgenin haritalandırma çalışmalarına da katkıda bulundu. Onun Cascade Dağlarının doğusunda kalan Columbia Nehri'nin havzasında yapmış olduğu haritalar o kadar detaylı ve doğruydular ki, uzun zaman ve hatta 20. yüzyılın ortalarına kadar güvenle kullanılmıştı. Missouri Nehri'nin üst kısmında onun yap-

mış olduğu haritalar yedi sene sonra bölgede yapılan Lewis ve Clark keşif gezisinde kullanılan haritalara baz oluşturdu.

1810 yılının başlarında Thompson doğuya, Montreal tarafına dönmüştü. Ancak dönüş yolu sırasında aldığı talimat tekrar batıya, Kayalık Dağlara dönmesi ve Columbia Nehri'nin ağzına doğru bir yol bulmasıydı. Bu, Kuzey Batı Şirketi'nin John Jacop Astor'un Amerika'nın batısına bir gemi göndererek, sahilde yeni ticaret noktaları kurma planına karşı yapılmış bir girişimdi. Geriye dönüşünde Thompson kızgın yerlilerin hışmına uğradı ve başka bir yerden, Athabasca Geçidi'nden ve yeni bir yoldan gitmek zorunda kaldı.

David Thompson Columbia Nehri boyunca giden ilk Avrupalı olmuştur ve bütün nehir boyunca denize kadar ilerlemiştir. 1811 yılında Thompson Columbia Nehri boyunca yeni bir seyahat yaparken, nehrin Snake Nehri ile kesiştiği noktada 9 Temmuz 1811'de bir kamp kurmuş ve buraya bir direk dikerek, bölgenin Büyük Britanya adına sahiplenildiğini belirtmiş ve Kuzey Batı Şirketi'nin burada bir ticaret noktası kuracağını yazmıştır.

Bu yazı daha sonra Astorialılar tarafından bulunmuş ve onların biraz daha kuzeyde kuracakları kürk ticaretine ilişkin merkezin daha iyi olan yerini Fort Okanogan yakınında seçmelerine yardım etmiştir.

Birkaç sene sonra Snake Nehri ile olan kesişme noktasında kurulan

Fort Pez Nercés ticaret noktası ortaya çıkmıştır.

Columbia Nehri boyunca yoluna devam eden Thompson, burada the Dalles'i geçer ve daha aşağılara doğru iner. Onun gezisi sırasında yüksek su seviyesi buradaki Celilo Şelalesini ve diğer çağlayanları suya gömdüğü için kolaylıkla ilerler. 14 Temmuz 1811'de yarı, yarıya bitirilmiş olan Fort Astoria'ya, buraya gönderilmiş olan Tonquin gemisinden iki ay sonra ulaşmış olur. Geriye, nehirden yukarıya dönmeden önce buraya Tonquin gemisi ile getirilmiş olan Hawaii yerli Naukane'yi yardımcı olarak tuttu. Naukane, Thompson'a Superior Gölü'ne kadar eşlik etti ve onunla geldi sonra da İngiltere'ye gitti.

Thompson son olarak 1812 senesinde Montreal'e gitmeden önce Saleesh House'da kaldı.

1811 yılında yazdığı günlüklerde, bugün Jasper olan yerin yakınlıklarında büyük ayak izleri gördüğünü not etmişti. Bu izlerin parmak uçlarında tırnakların da bulunduğu söyleyen Thomson, bunların daha çok aylarla ilgili olabileceğini belirtti.

David Thompson 1799'da Charlotte Small ile evlendi. Charlotte İskoç bir baba ile yarım kan Cree olan bir annenin kızı olarak dünyaya gelmişti. Nikahları 30 Ekim 1812 tarihinde Montreal'de bulunan bir İskoç Presbiteryen Kilisesi'nde kıyıldı. Charlotten on üç çocuğu oldu. Aile Doğu Kanada'daki hayatlarına pek alışmadı. Çocuklarının iki tanesi kurt şeklindeki parazitlerden dolayı erken

David Thompson'ın haritası

“David Thompson Columbia Nehri boyunca giden ilk Avrupalı olmuştur ve bütün nehir boyunca denize kadar ilerlemiştir.”

Telve

Yıldız Gözlemcisi

David Thompson

“Thompson 77 not defterine dayanarak hazırlamakta olduğu kitabını hiçbir zaman bitirememiştir.”

yaşta öldüler. Charlotte ile olan evlilikleri Konfederasyon'un ilân edilmesinden önce bilinen en uzun evlilik oldu ve 58 sene sürdü.

Montreal'e geldikten sonra David Thompson, Kuzey Batı Şirketi'nden iyi bir para ile emekli oldu. Terrebonne yakınlarına yerleşti ve büyük haritasını bitirmeye koyuldu. Bu harita bir yerde hayatının hikayesi ve Kuzey Amerika'nın iç kesimlerinin en detaylı haritasıydı. Harita Superior Gölü'nden Pasifik Okyanusu'na kadar olan büyük bir alanı içermekteydi. Sonunda haritaya Kuzey Batı Şirketi'ne verdi. Thompson'un 1814 yılında yapmış olduğu harita mesleğinin en hassas çalışmasıdır ve yapım tarihinden 100 sene sonra bile kullanılmıştır. Bu harita Kanada Devleti tarafından yayınlanmakta olan haritalar için baz teşkil etmiş ve ondan faydalanılmıştır. Haritanın orijinali Ontario Arşivleri'nde saklanmaktadır.

1815'de Thompson ailesini Yukarı Kanada'da bulunan Williamstown'a nakletmiş ve birkaç sene sonra Amerika-Kanada sınırının haritalanması işine başlamıştır. Bu harita yeni durumu, 1812 savaşından sonra ortaya çıkan durumu, Ghent Antlaşması'ndan sonraki durumu belgelemektedir. 1843 yılında ise Thompson, Hudson Körfezi'nden, Pasifik Okyanusu'na kadar olan bölgelerin haritalarını içeren atlasını yayınlamıştır.

Thomson daha sonra hayatına bir arazi sahibi olarak devam etmiştir. Ancak, bu hayat onun finansal olarak batmasına neden olmuş, 1831'den önce tekrar bir surveyor

olarak ve haritacı olarak Britanya Amerikan Arazi Şirketi'nde çalışmak zorunda kalmış ve ailesini ancak böyle geçindirebilmiştir. Şansı daha sonraki senelerde kötüleşmiş kızı ve damadı ile birlikte oturmak zorunda kalmıştır. Hayatını ve yaptıklarını yazmak istemişse de 1851'de gözleri bozulduğu ve artık göremediği için bu proje de tamamlanmamıştır.

Thomson tarafından haritalanan bölgenin ve toprakların yüzölçümü 3,9 milyon km²'dir. Bu kadar geniş bir arazi bütün kıtanın beşte birini oluşturmaktadır. Çağdaşı ve büyük bir kaşif olan Alexander Mackenzie, Thompson'un kendisinin iki senede yapılacağını düşündüğü işi on ayda tamamladığını söylemiştir.

Bütün bu başarılarına ve ülkenin batısını, kıtanın önemli bir bölümünü haritalamış olmasına karşın, pek de tanınmayan bir kişi ve bilinmeyen birisi olarak Thompson 10 Şubat 1857'de Montreal'de ölmüştür. Thompson 77 not defterine dayanarak hazırlamakta olduğu kitabını hiçbir zaman bitirememiştir. Ancak 1890'da J.B. Tyrell tarafından Thompson'un bulunan notları, 1916'da David Thompson'un Hikayesi ismi ile yayınlanmıştır.

David Thompson'un cenazesi Montreal'deki Mount Royal Mezarlığına işaretsiz bir yere defnedilmiştir. Ancak 1926 senesinde J.B. Tyrell ve Kanada Tarih Cemiyeti'nin girişimleri ile Thompson'un mezarını işaretleyen bir taş dikilmiştir.

1957'de, ölümünden tam 100

sene sonra Kanada Devleti, onun resmini posta pulu üzerine basarak David Thompson'u onurlandırmıştır. Alberta'da bulunan bir şehirlerarası yol ise onun adı ile anılmaktadır. Artık onun bir coğrafyacı olarak yaptıkları herkes tarafından iyi bilinmektedir. David Thompson “yaşamış olan en büyük kara coğrafyacısı” olarak anılmakta ve tanınmaktadır.

Kuzey Dakota'da eski kasabalardan Verendrye yakınlarında David Thompson için dikilmiş bir anıt bulunmaktadır. Dakota eyaleti de kendisini bu anıt ile onurlandırmaktadır.

2007 yılı, onun ölümünün 150. yılına ve Kayalık Dağları geçişinin 200. yılına denk gelmektedir ve Kanada ile Amerika Birleşik Devletlerinde bu büyük haritacıyı anmak, hatırlamak için birçok etkinlik yapılmaktadır ve bu etkinlikler 2011 yılına kadar devam edecektir.

Bu kadar geniş bir arazi üzerinde dolaşmak ve bütün nehirleri ve gölleri düzgün bir biçimde ve o zamanın koşulları altında yıldızlara bakarak, yerlerini saptamak ve bunları kağıt üzerine geçirmek çok zor bir iş olmalı. Hele Amerikan kıtasının 3,9 milyon km²'sini haritalamak bütün övgülerin üzerinde bir başarıdır. Bu başarının sahibi de zamanında çok fazla bilinmeyen ve ünlenemeyen David Thompson'a, Yıldız Gözlemcisi'ne aittir. İngilizce ismi ile “Star Gazer” Kanada'nın ve Kuzey Amerika'nın en bilinmesi gereken şahsiyetlerinden birisidir ve belki de en başta gelenidir.

Kuzey Batı Şirketi: Bu şirket Hudson's Bay Company'e karşı kürk

Yıldız Gözlemcisi

ticaretinde rakip bir şirket olarak kurulmuş ve Kanada'nın batısında rekabet etmiştir. Firma Montreal'de 1779'da işe başlamış ve 1821 yılına kadar faaliyetini sürdürmüştür.

Hudson's Bay Company: Kısaca HBC olarak bilinen bu şirket, Kuzey Amerika'daki en eski firmadır. Şirket 1670 yılında kurulmuştur. Bugün "the Bay" olarak bildiğimiz mağazalar zinciri bu

firmanın bugün devam eden hâlidir. Şirket neredeyse Kuzey Amerika'da bir zamanlar bir devlet gibi olmuştur.

Asumanca Lezzetler

Sevgili Telve okurları,

Yemek yapmayı ve yemeyi seven

biri olarak, denediğim ve beğendiğim tariflerimi sizlerle de

paylaşmak istedim.

Bir süredir planladığım "tariflerimi

sanal ortamda yayınlamak" fikrini iki ay önce gerçekleştirdim. Burada

yayınlayacağım tarifleri ve daha

fazlasını

www.arnavutciğeri.blogspot.com

adresinde bulabilirsiniz.

İlk tarifimiz elmali kek. Hem kolay hem de beğenilen bir kek, umarım sizler de beğenirsiniz.

Afiyet olsun.

Asuman Dinçer

MALZEMELER:3 yumurta

1 şu bardağı şeker

1/2 şu bardağı sıvıyağ

1 şu bardağı un

1 paket kabartma tozu (1 tatlı kaşığı)

2 yeşil elma (tercihen Granny Smith)

1/2 tatlı kaşığı tarçın

1/2 şu bardağı ceviz (irice çekilmiş)

NOT: 1 su bardağı = 1 cup

HAZIRLANMASI:

Öncelikle elmaların kabuklarını

soyup, küp küp doğrayalım ve 1/2

tatlı kaşığı tarçını da ilave edip bir

kenarda bekletelim.

3 yumurta ve 1 su bardağı şekeri,

7 dakika çırpalım.

1/2 su bardağı sıvıyağı azar azar

ilave edelim.

Ayrı bir kaptaki eleyerek

karıştırdığımız unu ve kabartma

tozunu da ekleyelim, biraz daha

karıştıralım.

1/2 su bardağı irice çekilmiş cevizi,

tarçınlı elmayı da ekleyip, spatula

ile iyice karıştırıp, 23cm çapında,

yağlanmış kelepçeli kek kalıbına

dökelim.

Önceden ısıtılmış 325F (165C)

fırında 40-45 dakika kadar

pişirelim

(kürdan batırarak bakmayı ihmal

etmeyin).

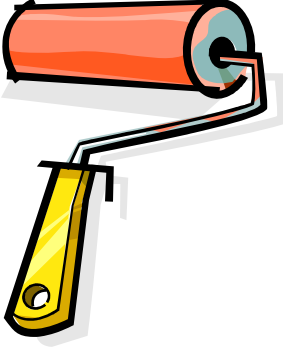
Afiyet olsun.

Telve

Bu köşemizde Sayın Jerry Copuroğlu (CGA) vergi, muhasebe ve iş kurma ile ilgili genel bilgiler içeren yazılarını sürdürecektir. Özellikle ele alınmasını istediğiniz bir konu yada yanıtlanmasını istediğiniz bir soru varsa lütfen info@turkishcanada.org adresine subject kısmına “ Vergi Sorusu” yazarak bir mesaj atın. Elimizden geldiğince sorularınızın yanıtlarını Telve'nin bu köşesinde yayınlayacağız. Sorularınız için dilerseniz isim ve soyadı belirtebilir, dilerseniz bu kısmı boş bırakabilirsiniz.

Evlerimizi Yeniliyoruz

Jerry Copuroğlu (CGA)

Eşim iki yıldır evimizin banyosunu yenilemediğim için beni devamlı suçluyor ve neden bu kadar müşterilerimin arasından bir usta bulup da evi daha kullanışlı hale getirmediğimi sorup duruyordu..tabii ihmalkarlıktan başka geçerli bir nedenim yok aslında, ama en sonunda federal hükümetin 27 Ocak 2009 tarihli bütçesi imdadıma yetişti ve ben de beyaz bir yalanla, “Gördün mü bak ben böyle olacağını biliyordum, o yüzden de işi ağırdan aldım” dedim ve işin içinden sıyrıldım. Hele hükümet bu krediden en az 4.6 milyon ailenin yararlanacağını düşündüğünü açıkladığında, yalnız olmadığını düşünerek derin bir nefes aldım.

Şaka bir yana bu ayki konumuz “Home Renovation Tax Credit” dedikleri yeni ev bakım ve onarım vergi iadesi. Önce nedir veya ne değildir onu hatırlayalım:

Öncelikle vergi iade kapsamına girecek harcamaların, iadeyi talep edecek ailenin oturmuş olduğu evle ilgisi olması gerekir. Yani kirada bir eviniz varsa, bununla ilgili harcamadan dolayı bir iade talep edemezsiniz. Oturduğunuz evin bir kısmını kiraya vermişseniz, harcamaların ancak, evin oturduğunuz bölümü ile ilgili kısmına ait vergi iadesini talep ede-

bilirsiniz. İkinci önemli konu bu harcamaların, geçici olması ve 27 Ocak 2009 ile 1 Şubat 2010 tarihleri arasındaki dönemler arasında yapılması gerekir.

Eğer işi yapacak kişiyle 28 Ocak 2009'dan önce bir kontrat imzalanmışsa ve iş veya ödemeler, bu tarihten sonraya sarkmışsa, bu harcamalar için bir vergi iadesi talep edilemeyecektir. Bu yüzden, evlerini yenilemek düşüncesinde olanların bu konuyu dikkate alması gerektiğini düşünüyorum.

Harcamaların \$1,000'nin kapsam dışı, en fazla \$10,000 olması ve iade oranının da 15% olduğu göze alındığında, vergi iade tutarı $\$10,000 - \$1000 = \$9,000 \times 15\% = \$1,350$ 'i geçmeyecektir. Bu tutar eğer talep eden kişinin vergiye tabi bir geliri yoksa veya yıl içinde vergi ödememişse, hiçbir şekilde bir işe yaramayacağını da söylemeden geçemeyeceğim. Kısacası bu iade “Non-refundable Tax credit” olduğundan, vergi ödemeyen kişiler yararlanamaz.

Aklımıza takılan başka bir soru da hangi harcamaların bu vergi iadesi kapsamına alındığıdır. Birkaç örnek vermek gerekirse:

Yeni çatı yapılması harcamaları,

Evin iç ve dış boyama harcamaları,

Yeni mutfak ve banyo yapılması, Pencere ve kapıların yenilenmesi, Isıtma kazanı veya şu ısıtıcısının yenilenmesi için harcamalar,

Garaj kapısı ve evin önünün yenilenmesi,

Bahçeye yeni çim konulması veya bahçenin yeniden düzenlenmesi,

Elektrik tesisatının yenilenmesi,

Evin etrafına yeni bir çit çekilmesi

Evin bahçesine yeni bir yüzme havuzu eklenmesi,

Eve yeni halı veya yer döşemesi konulması

Bunlar aklıma gelen birkaç örnek. Kabul edilemeyen harcamalar için de şunları sayabiliriz:

Eve yeni alınan eşya veya perdeler,

Evin halılarının temizlenmesi veya rutin olarak yapılan ısıtma kazanının bakımı, kar küreme, çim kesme gibi harcamalar,

Beyaz eşya veya elektronik eşya alımları

Bunun dışında eğer işi yapan kişi yakın akraba ise bu kişiye yapılan ödemeler ancak, bu akrabanın GST numarası olması halinde kabul edilebilecektir. Yani “Ben malzemeleri aldım, kayınbiraderime de

“Oturduğunuz evin bir kısmını kiraya vermisseniz, harcamaların ancak, evin oturduğunuz bölümü ile ilgili kısmına ait vergi iadesini talep edebilirsiniz.”

Evlerimizi Yeniliyoruz

İşi yapması için \$5,000 ödedim, iste makbuzu” diyen kişilerin, bu parayı ödmeden önce, kayınbiraderlerinin GST numarasını sormaları önemle tavsiye edilir.

Yine yoğun bir vergi beyannamesi hazırlama dönemini yeni geride bıraktım ve bu yıl, bu krediden haberi olan birçok müşterim bu yıl ellerinde yaptıkları harcamalarla ilgili belgelerle beni ziyarete geldiler. Sordukları ilk soru: “Bu harcamaları yeni yaptım ve paraya ihtiyacım var, bana en kısa zamanda vergi iademi alabilir mısın?” oldu. Gayet tabi kendilerine biraz sabırlı olmaları gerektiğini ve ancak gelecek yıl bu zamanlarda hazırlayacağımız vergi bildirim formlarında bu iadeyi talep edebileceğimizi söyledim. Yani şimdi harcama zamani, ne yazık ki iadenin gelmesi için biraz bekle-

memiz gerekecek.

Aklımıza takılan, bir başka önemli soru şu olabilir.

“Harcama dönemi 2010’a sarktığından, \$10,000’i 2009 yılında, diğer \$10,000’i da 2010’da harcarsak, vergi iadesini ikiye katlarız mı?” Bu soruya ne yazık ki olumsuz yanıt vereceğim. 2010 Ocak sonuna kadar yapılan harcamaların da 2009 veği bildirim formuna eklenmesi gerekiyor. Fakat iyi bir haber vermek gerekirse, eğer iki aile bir evi paylaşıyorsa, her aile maksimum \$1,350’lik vergi iadesini alabiliyor.

Eminim, yıl sonuna kadar aklımıza takılacak daha birçok soru olacak ve hükümet konuyla ilgili daha birçok açıklamalar, aydınlatıcı bildirimler yayınlayacaktır. Bu konuda tavsiyem her zaman

olduğu gibi, harcamayı yapanların, danışmanlarıyla karşılıklı görüşme yapmasıdır. Konuyla ilgili güncellemeleri her zaman olduğu gibi web sitemde yayınlayacağım. İlgilenenlerin;

<http://www.jcprofessional.com/newsletter.html>

linkini ziyaret etmelerini tavsiye ediyorum.

Sanırım, 2009 yılında Kanada’da her sokakta veya binada, çekiç ve testere seslerini daha çok duyacağız. Benim kişisel görüşüm, hükümetin bu kararıyla kara parayı ve haksız kazancı biraz olsun yok edeceği ancak, bunu yaparken kirada oturan düşük gelirli vergi yükümlülerini unuttuğudur.

Herkesin evlerinde güle güle oturması dileklerimle.

Bu köşemizde her sayıda bir derneğimizi yada kurumumuzu tanıtıyoruz. Eğer tanıtımını istediğiniz kurum/dernek varsa lütfen info@turkishcanada.org adresine subject kısmına “Dernek Tanıtım” yazarak bir mesaj atın. Bu köşe yalnızca kar amacı gütmeyen (non-profit) organizasyonlara açıktır. Kar amaçlı kuruluşlar kendi reklam ve tanıtımları için yine aynı adresten bize ulaşabilirler. Turkish Society of Canada bu amaçla gönderilen yazıları düzeltme ve yayınlayıp/yayınlanama hakkına sahiptir.

Derneklerimizi /Örgütlerimizi Tanıyalım : Council of Turkish Canadians (CTC)

1- Derneğinizi hangi tarihte, nasıl kuruldu? Kuruluş gerekçeleri ve hedefleri nelerdi?

Kuruluşumuz, Council of Turkish Canadians (CTC), 2007 yılının Temmuz ayında kuruldu, çok yakında ikinci yılımızı tamamlamış olacağız. Kuruluşumuzun temel amacı, kayıtlı ve resmi lobicilik yapmak. Bu konuda bir boşluk olduğunu düşündük. Düzenli olarak federal ve eyalet milletve-

killerini ziyaret eden, kendilerine mektup yazan, onların etkinliklerine katılan Kanada’nın Türk toplumunun da politik arenada varlığını gösteren, Türk toplumunun çıkarı için taleplerde, gerektiğinde hoşnutsuzluk belirten, toplumun eleştirilerini politikacılara ileten, Türk seçmenleri bu gelişmelerden haberdar ederek bilinçli olarak oy vermesine yardımcı olan bir kuruluşa ihtiyaç olduğunu düşündük.

Bu amaçla yola çıktık. Hedeflerimiz arasında siyasi konularda aranılan, fikri sorulan bir kuruluş olmak vardı ve bunu gerçekleştirdik.

Basın mensupları politik gelişmelerde bizi arayıp görüşlerimizi alıyor, politikacılar CTC’yi artık ismen tanıyorlar.

2- Bugüne kadar yaptığımız çalışmalar hakkında bilgi verebilir misiniz?

Başbakan Stephen Harper ile görüşme:
Soldan sağa: Göçmenlik, Vatandaşlık ve Çokkültürlülük Bakanı Jason Kenney, Prof. Dr. Özyay Mehmet, Lale Eskicioğlu, Başbakan Stephen Harper, Dr. Kevser Taymaz, Prof. Dr. Murat Saatçioğlu, Dr. Bahadır Eke

Telve

Derneklerimizi /Örgütlerimizi Tanıyalım : Council of Turkish Canadians (CTC)

Şehit Askeri Ataşe Atilla Altıkat anma töreni: gündüz

“Kuruluşumuzun temel amacı, kayıtlı ve resmi lobicilik yapmak. Bu konuda bir boşluk olduğunu düşündük.”

Her yıl düzenli olarak yaptığımız ve yapmaya devam etmeyi planladığımız iki önemli etkinliğimiz var. Birisi Ottawa'da şehit düşürülen ve katilleri henüz bulunamamış olan Askeri Ataşe Atilla Altıkat'ı anma töreni. Diğeri işe, her yıl başka bir şehirde yapmayı ümit ettiğimiz Gençlik Kongresi. Bu iki etkinliğin organizasyonu ve icrası hariçinde bütün zamanımızı politikacılar ve basın mensupları ile görüşme ve yazışmalar alıyor. Son iki yılda, kuruluşumuzdan gazete ve televizyonlara, milletvekillerine ve bakanlara yüzlerce mektup gitti. Önemli günlerde yayınlanan basın bültenlerimiz var, yayın organlarının ombudsman'lerine, polise ve üniversitelerin yüksek makamlarına yaptığımız resmi şikayetler var. Bu şikayetlerin ortak noktasını Türklere yapılan haksızlık, eşitsizlik ve hatta çoğu zaman nefret propagandası oluşturuyor.

Görüştüğümüz milletvekilleri arasında Michael Ignatieff, Raymond Folco, Harold Albrecht, Paul Dewar, Bob Rae, Irwin Cotler gibi önemli isimler var. Ayrıca Başbakan Stephen Harper ve Göçmenlik, Vatandaşlık ve Çokkültürlülük Bakanı Jason Kenney ile de görüştük.

Bizi 2008 yılında en çok meşgul eden bir diğer konu da Toronto District School Board'un müfredata "Ermeni Soykırımı" başlığı altında politik propaganda amaçlı bir dersi koyması oldu. Bu konuyu halen takip etmeye devam ediyoruz.

3- Derneğinizin şu anki Yönetimi

kimlerden oluşuyor, görev dağılımı nasıl?

CTC Yönetim Kurulu şu şekildedir:

Dr. Kevser Taymaz - Başkan

Prof. Dr. Özyay Mehmet

Dr. Bahadır Eke

Zahide Sezerman - Haznedar

Lale Eskicioğlu - İcra Direktörü

Nilgün Paktunç

Onur üyesi Prof. Dr. Murat Saatçioğlu

4- Derneğimize kişisel olarak üye olunabiliyor mü, üyelik koşulları nelerdir?

Evet üye olunabiliyor. Üyelik koşulları şu şekilde:

- Bir aslı üyenin tavsiyesi ve ikinci bir aslı üyenin onayı gerekiyor.

- Birinci yıl üyelik deneme üyeliği oluyor .

- Üyelik aidatı senede \$100.

- Genel kurulda aslı üyeler yönetim kurulu için adaylıkları koyabiliyorlar ve oy kullanabiliyorlar.

Derneğiniz hakkında bilgi almak isteyenler size nasıl ulaşabilirler?

Bize email ile

CTC@TurkishCanadians.com adresinden veya telefon ile 613-590-9100 numarasından ulaşabilirler.

5- Önümüzdeki dönemde gerçekleştirmeyi planladığınız etkinlikler ve çalışmalar hakkında bilgi verebilir mısınız?

Eylül 2009'da bir yabancı profesörü (Justin McCarthy, Guenter

Lewy, Jeremy Salt, vb.) Canada'ya bir seminer için davet etmeyi planlıyoruz. Bu bizim hala daha konuşma özgürlüğümüzün var olduğunun ispatı olacaktır.

Çünkü Şubat ayında Türkiye'den çok değerli profesörümüz Türk-kaya Ataöv geldiğinde, Toronto ve Montreal'de profesörümüzün seminerleri engellenmeye çalışıldı. Toronto ve Montreal'deki toplum üyeleri ve organizatör kuruluşlar, her türlü protestoya ve çıkarılan güçlülere rağmen Ataöv seminerlerini gerçekleştirmeyi başardılar, ancak hemen akabinde basında "soykırım inkarcılarına niye Kanada üniversiteleri yer veriyor?" şeklinde yazılar çıktı. Bunun amacı ilerideki benzer seminerleri engelleyebilmek içindi. Bunu test etmek amacı ile bizim tezimizi savunan profesörleri davet etmeye ve konuşma özgürlüğümüzü kullanmaya devam edeceğiz. Ayrıca, Carleton üniversitesinde asılan anti-Türk nefret propagandası yapan ve gerçek dışı bilgi içeren posterler konusunda Carleton üniversite yönetimine şikayette bulunduğumuz zaman böyle bir seminer için yönetimden izin aldık. Bu iznimizi de test etmek için güzel bir fırsat olacak.

6- Turkish Society of Canada üyelerine ve Telve okuyucularına bir mesajınız var mı?

Turkish Society of Canada'nın etkinliklerini çok takdir ediyor ve başarılarından ötürü bu kuruluşumuzu canı gönülden tebrik ediyoruz. Gönüllülerinizin emeklerinin boşa gitmediğini ve çok yararlı etkinlikler yapıldığını görüyor, seviniyor ve devamını diliyoruz.

Telve

Derneklerimizi /Örgütlerimizi Tanıyalım : Council of Turkish Canadians (CTC)

Her zaman destek vermeye hazırız. Turkish Society of Canada, CTC'nin de yardıma ve desteğe ihtiyacı olduğu zaman başvuracağı belli başlı kuruluşlardan biridir.

Telve çok güzel, zevk ile okunan bir dergi. Ayrıca ismi de çok orijinal, bu kadar güzel bir isim bulduğunuz için sizi tebrik ediyorum.

Turkish Society of Canada üyelerine ve Telve okuyucularına söylemek istediğim şudur: Lütfen Kanada politikasına katılın. Seçim zamanı adaylara yapılan maddi bağışlar çok etkili olmaktadır. Bağışta bulunmak isteyen oyverenler için en avantajlı bağış miktarı \$400'dür ve bunun \$300'u vergi iadesi olarak geri alınmaktadır. Yani yalnızca 100 dolarlık bir har-

cama ile sözümüzün geçmesini sağlıyoruz. Kanada'daki Türk toplumunun tek bir partiye sadık kalmak gibi bir lüksü yoktur.

Seçimimizi aday bazında yapmak zorundayız. Hangi aday bizim haklarımızı daha iyi savunuyorsa, partisi ne olursa olsun, o adaya oy vermeyi tercih etmeliyiz. Hangi adayın bizim çıkarlarımıza daha uygun olduğunu anlayabilmek için de bu adayları enine boyuna sorgulamamız, ofislerinde gidip ziyaret etmemiz, hatta evimize davet etmemiz gerekmektedir. Bir adaya karar verdikten sonra da maddi bağış yapmak ve seçim kampanyalarında gönüllü olarak çalışmak çok etkili olmaktadır. Sonuç olarak seçim zamanlarında çok aktif olma-

mız gerektiğini ve bu konuda yardıma ihtiyacınız olursa CTC ile temasa geçmekte tereddüt etmemenizi hatırlatmak istiyorum.

Bana bu fırsatı tanıdığınız için teşekkür ederim.

Lale Eskicioğlu, İcra Direktörü

Council of Turkish Canadians

613-590-9100

Suyun Mucizesi

Aynur İlkay

Geçende yolum göl kıyısına düştü. Evet deniz gibi iyot kokmasada gene de biraz hasret gideriyor. Gözlerimi kapatıp dalgaların sesini dinledim. Bir an Süreyya Paşa'ya gittim, gözlerimi açıp karşımda Adaları aradım. Emirgan'a gittim, burnuma demli çay kokusu geldi, gözlerim Anadolu sahilini aradı.

Dalgaların sahille ayrılıp ayrılıp kucaklaşması, sanki uzun yıllardır hasret kalmış dostların kavuşması gibi. Deniz Marmara'da da, Ege'de de, Okyanus'da da, Ontario gölünde de sahile aynı şekilde sarılıyor. Dalgaların dili hep aynı.

İnsana huzur veren su sesi, bir anda gönlümüzü yıkar, pirüpak eder. Zihnimizi dağıtır. Omuzlarımızdaki ağırlık hafifler, düşüncelerimiz berraklaşır. Sahilden daha hayat dolu, zinde olarak vedalaşır, dalgaları sahille kucaklaşmaya bırakırız. Hayat güzel diye su kenarından dudaklarımızda bir melodi ile ayrılırız

Ontario Gölü

Turkish Society of Canada “Membership Application Form”

Membership Category:

- () Individual member: \$20 (for one year starting signed date)
- () Student / Senior (+ 65): \$10 (f or one year starting signed date)

Member contact info:

Title: Mr. () Mrs. () Miss() Ms ()

Name: _____ Last Name: _____

Occupation: _____

Address: _____

City: _____ Postal code: _____ Province: _____ Country: _____

E-mail: _____ Phone: _____

Preferred type of contact: (please select one)

E-mail: _____ Phone: _____ Mail: _____

Referred by (if Applicable): _____

We have activities for children and youth. Please provide information regarding your children (e.g. name, age):

Please fill in your information. Mail the completed and signed form with your cheque to the address at the bottom of the page. Please make your cheque payable to: Turkish Society of Canada. Thank you!

Turkish Society of Canada, 5100 Erin Mills Parkway, PO Box 53060 Mississauga, ON L5M 5H7

Web: www.turkishcanada.org , E-Mail: info@turkishcanada.org

Sharing through the TELVE

5100 Erin Mills Parkway
P.O. BOX 53060
Mississauga, ON
L5M 5H7

E-mail: info@turkishcanada.org
Web: www.turkishcanada.org

Turkish Society of Canada is a not-for-profit organization that aims to promote and participate in mainstream cultural, civic and social activities in visual arts, performing arts, literacy, music and culinary arts with unique activities.

The Turkish Society of Canada takes an innovative, grassroots approach to socio-economic development of the community that encourages new comers to socialize and integrate to the daily life. It supports community-based initiatives, collaboration with like-minded organizations and groups in four strategic areas:

1. Business and Community Development;
2. Skills Development;
3. Attracting and retaining youth;
4. Improving access and usage of the community resources.

Thank you for your support.

Latest member count is 206 !

Calendar of Events

June 14, 2009	Finance Crisis Presentation
July 1, 2009	Canada Day Picnic

- Volunteers for "TELVE", please contact us at telve@turkishcanada.org
- "Please consider the environment before printing the TELVE"